

Deskundige te koop

Een waarschuwing aan verdachten en andere procesdeelnemers

Door André Vergeer

Schiedam, 2 oktober 2013

Geachte aanwezigen,

Micha Kat heeft mij in het kader van het 10-jarig lustrum van Klokkenluideronline gevraagd om vandaag te vertellen over mogelijke ontwikkelingen in ons onderzoek in de zaak Vaatstra. Maar omdat dat (voorlopig) nog niet zo is wil ik graag een ander onderwerp behandelen. Met eventuele echte ontwikkelingen in de zaak Vaatstra wil ik ook graag heel voorzichtig omgaan. Hoewel, ik ben desondanks, ook graag bereid om jullie vragen hieromtrent alsnog te beantwoorden, zie mijn e-mailadres hier onder. Dat hier sprake is van een afschuwelijke dwaling ben ik in ieder geval zeker van.

Nu waarschuwt Micha ons al jaren tegen de zgn. 'togadragers' (rechters, advocaten en officieren van justitie) maar in mijn optiek bestaat het gevaar dat wel eens vergeten wordt dat er nog een heel grote groep onder het (straf)proces hangt, de gerechtelijk deskundigen die onder ede hun (nogal eens gelogen) verklaringen afleggen. Daaronder reken ik gemakshalve ook even de gehele keten van politiemensen, rechercheurs, onderzoekers van bijv. het NFI en het NFIP (o.a. psychologen en psychiaters en het PBC) en hun gerechtelijk deskundigen die veelal op ambtseed getuigen.

In mijn voorbereiding op dit praatje heb ik eens de moeite genomen om het officiële register van gerechtelijk deskundigen (het LRGD) te raadplegen. http://www.lrgd.nl/zoek-een-deskundige?field_name_value=&field_expert_number_value=&tid=All&field_jurisdiction_value_man_y_to_one%5B%5D=strafrecht&field_company_name_value=&tid_1=348&field_visit_place_value=&keys=

En, wat schetst mijn verbazing? Naast wat losse, **zeer moeilijk** traceerbare deskundigen op het gebied van o/a. psychologie & psychiatrie (NFIP van Justitie), van arbeidsrecht, accountancy, schade-experts, enz., staan daar vooral deskundigen op van het Nederlands Forensisch Instituut (ook al van Justitie). Vooral de disciplines forensisch DNA-onderzoek zijn daar prominent aanwezig. Daar schitteren de (kinder)pathologen van het NFI echter weer door afwezigheid. Dat baart mij grote zorgen vanwege de monopolie positie van het NFI, vooral op pathologie en DNA-onderzoek.

[NB., bij een nieuwe poging op 30 september jl. kon ik plots geen enkele deskundige van het NFI(P) meer ontdekken op de lijst van het LRGD. Vooral DNA-onderzoek, HET item sinds de zaak Vaatstra, ontbreekt ineens op de lijst met vakgebieden. En ook de vakgebieden Psychologie & Psychiatrie en handschriftkunde ontbreken nu, terwijl zij daar vorige week nog prominent op stonden. Zo mis ik plots de namen van dr. A.D. Kloosterman (DNA-deskundige) en de heer Fagel (handschriftkundige) van het NFI en de heren Ruud Bullens en Ernst Ameling met als vakgebied Psychologie die ik vorige week nog wèl had gevonden op de lijst. Maar dat kan allemaal uiteraard ook aan mij liggen].

Daarnaast zijn de zgn. forensisch artsen (schouwartsen en [kinder]pathologen) in o.a. het kader van de NODO-procedure (nader onderzoek doodsoorzaak bij kinderen tot 19 jaar) verenigd in een eigen beroepsvereniging (FMG). Bij navraag bij het FMG blijkt dat de (kinder)pathologen van het NFI wèl in

hùn register zouden staan. Het register is echter om onverklaarde redenen niet openbaar te raadplegen. Op mijn nadere vragen daaromtrent wenst het FMG echter niet meer te reageren.

Tot zover de theorie, waarbij ik ook nog wil aantekenen dat bepaalde ‘misdaadjournalisten’ (Peter R. de Vries, Gerlof Leistra, HJK, e.a.) maar ook alle andere meelopers binnen de journalistiek soms een allesbepalende rol kunnen spelen in gerechtelijke dwalingen om het grote publiek te misleiden.

Heel toepasselijk, nu wij hier toch bijeen zijn in Schiedam:

Uit het rapport Posthumus: <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2005/09/13/evaluatieonderzoek-in-de-schiedammer-parkmoord-rapport-posthumus.html> :

“Op donderdag 22 juni 2000, iets na 18.00 uur, loopt een jongetje, naakt en met een schoen om zijn nek gebonden, uit de bosjes in het Beatrixpark in Schiedam. Het jongetje, Maikel, net een paar dagen 11 jaar, loopt in de richting van een nabijgelegen brug en roept om hulp naar iemand, die toevallig op die brug staat. Deze roept een voorbij fietsende man aan. Die man is Kees B.. Hij is op weg van zijn werk naar het huis van zijn moeder, een fietsrit die hij vaker maakt en die hem door het Beatrixpark voert. Kees B. belt om 18.08.11 uur naar 112. De 112-centrale verbindt Kees B. door met de meldkamer in Rotterdam. Kees B. meldt dat in het Beatrixpark iets ergs gebeurd is en dat politie en ziekenauto met spoed moeten komen. Hij zegt dat bij een jongetje een schoen om de nek is gebonden en dat het jongetje onder het bloed zit. Hij zegt ook dat er nog iemand dood in de bosjes ligt.

De politie is rond 18.15 uur ter plaatse. Als de politie bij de plaats van het delict aankomt, hebben zich al een flink aantal personen verzameld op en bij de brug. Een aantal van hen is de bosjes ingelopen. Maikel had namelijk gezegd dat in de bosjes nog iemand lag. Degenen die de bosjes waren ingelopen, hadden daar inderdaad een tweede persoon zien liggen. Later blijkt dat het een meisje is, Nienke, 10 jaar oud. GGD-medewerkers constateren kort na 18.15 uur dat Nienke overleden was”

*De rechtbank in Rotterdam en later het gerechtshof in Den Haag hebben Kees B. op 29 mei 2001 respectievelijk 8 maart 2002 schuldig bevonden aan de feiten die op 22 juni 2000 in het Beatrixpark waren gepleegd en hem voor die feiten veroordeeld. De bekentenissen die hij op 9 en 10 september 2000 bij de politie had afgelegd, wogen zwaar in het bewijs tegen Kees B.. Het cassatieberoep van Kees B. is op 15 april 2003 verworpen. Een herzieningsverzoek van Kees B. is op **7 september 2004** afgewezen door de Hoge Raad.*

***In augustus 2004** (sic!) heeft een andere man, Wik H., verklaard over zijn betrokkenheid bij de feiten in het Beatrixpark. Het onderzoek dat vervolgens door politie en justitie is ingesteld - dat onderzoek heeft de projectnaam Capri gekregen - heeft geresulteerd in bewijsmateriaal dat belastend is voor H. Bij beslissing van 25 januari 2005 heeft de Hoge Raad de aanvragen tot herziening van de plaatsvervangend Procureur-Generaal bij de Hoge Raad en de raadsman van Kees B. gegrond verklaard, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het arrest van het gerechtshof in Den Haag van 8 maart 2002 bevolen en de zaak naar het gerechtshof in Amsterdam verwezen. Lopende het onderzoek tegen H. is de executie van Kees B.’s gevangenisstraf opgeschort”.*

Niet voor niets wordt deze casus in de media dus telkens aangehaald als de grootste dwaling in onze rechtsgeschiedenis vanwege de begane “blunders” door de zgn. experts. Ik ken er echter nog veel meer...

Een (korte) compilatie uit het rapport Posthumus, zonder de pretentie helemaal volledig te zijn:

1. De recherche kreeg de tijdlijn van Kees Borsboom niet rond zodat hij in die tijd ook de moord niet kon hebben gepleegd. Maar, door de verzwijging van een aantal cruciale gegevens werd de rechter desondanks op het verkeerde been gezet.
2. Een aantal (onderzoeks)documenten en verklaringen blijkt te zijn verdwenen/vernietigd.
3. *"Kort na de melding van de feiten in het Beatrixpark via 112 zijn vanuit een helikopter luchtfoto's gemaakt van het park. Daarbij zitten een paar foto's van PD A en brug B. De negatieven van deze luchtfoto's zijn zoek geraakt. Dat is jammer, want op een aantal foto's van brug B is te zien dat daarop een paar mensen staan. Eén van hen, een man die op zijn rug wordt gezien en die een blauwe spijkerbroek en een donkerkleurig shirt draagt, zou Kees B. kunnen zijn".*
4. *"Het letsel van Maikel is pas vijf dagen na het misdrijf beschreven door een arts. In deze geneeskundige verklaring, die niet bij het eindproces-verbaal is gevoegd, wordt onder meer over acht messteken gesproken en over kneuzingen in de hals als gevolg van verwuring. Over lengte of diepte van de messteken wordt in deze verklaring niets gezegd".*
5. *"De sectie [op Nienke, A.V.] is op de gebruikelijke wijze uitgevoerd en het sectierapport is op de gebruikelijke wijze opgebouwd. Enkele maanden na de sectie zijn door het Openbaar Ministerie vragen gesteld over de sectie (bevindingen). Het waren vragen die in direct verband stonden met de door de dader gepleegde feiten. De [NFI] patholoog die de sectie had verricht kon niet op alle vragen antwoord geven omdat hij te weinig gegevens had en het verslag van de sectie te summier was".*
6. Uit een op het linker-bovenbeen van Nienke gevonden haar werd door het NFI [op basis van haar- vergelijkingen] geconstateerd dat deze haar 'mogelijk' afkomstig was van Kees Borsboom (dat is de laagste positieve forensische kwalificatie). Na een DNA-onderzoek op/in die haar bleek echter dat de haar DNA bevatte van een vrouw. Desondanks nam de OvJ aan dat die haar wel degelijk afkomstig kon zijn geweest van Kees Borsboom.
7. *"Er is verder een tamelijk uitgebreid vergelijkend haaronderzoek gedaan met dierenharen, waarbij onder meer van de katten van Kees B. haren zijn gebruikt. Dit onderzoek heeft niet geleid tot resultaten die belastend waren voor Kees B..".*
8. Van de ca. 100 biologische sporen op de PD (en nog eens 40 referentiesporen van alle getuigen) zijn er ongeveer 70 gebruikt voor vergelijkend DNA-onderzoek bij het NFI. Géén van deze sporen kwamen echter overeen met die van Kees Borsboom.
9. Hoewel zij niet voor de LCN-methode (Low Copy Number) was geaccrediteerd, heeft het NFI uiteindelijk echter deze DNA-techniek (illegaal dus) desondanks wel toegepast die grote risico's opleverde voor het uiteindelijke onderzoeksresultaat.
10. Een psycholoog (nu wéér gerechtelijk deskundige op de lijst van het LRGD en ondanks toezegging van minister Donner), bestond het om Maikel (11) onder zijn toezicht te laten 'doorzagen' als mogelijke verdachte van de moord en verstreekte hij de politie een op band opgenomen gesprek met Maikel 'omdat hij met een groot geheim rondliep'. Een absolute schending van zorgplicht en beroepsgeheim dus.
11. Door de (ruwe) wijze van verhoor heeft Kees Borsboom tot twee keer toe (na 4 maanden) de moord uiteindelijk bekend.
12. *"In deze zaak is men, de verdediging kan het niet anders zien, begonnen met het onder druk zetten van de verdachte om een bekentenis te verkrijgen in de veronderstelling dat het overige bewijs wel zou volgen. Dat volgde evenwel niet. Vrijwel al het overige materiaal wijst overduidelijk in de richting van zijn onschuld. Het openbaar ministerie heeft met inzet van alle middelen (geoorloofde en ongeoorloofde) geprobeerd het eigen gelijk, waarin het ten onrechte is gaan geloven, aan zijn zijde te krijgen."*
13. *"Tegen de twee politieambtenaren die bij RAG 'Park' betrokken waren, te weten de twee rechercheurs die de meeste verhoren van Kees B. hebben afgenomen, is op 5 januari 2005 namens Kees Borsboom aangifte gedaan ter zake van dwang (art. 284 Sr). Hangende het evaluatieonderzoek is geen vervolg gegeven aan de aangifte".*
14. Maikel verschaftte de recherche een vrij nauwkeurig signalement van de dader (achteraf Wik Haalmeijer) die niets weg had van die van Kees Borsboom.

15. In de eerste week zijn drie tips binnengekomen op Wik Haalmeijer, niet op Kees Borsboom. Getuigen zijn niet geconfronteerd met de foto van Wik Haalmeier en deze getuigenverklaringen zijn ook niet in het strafdossier opgenomen.
16. Er was geen technisch bewijs tegen Kees Borsboom. Twee DNA-deskundigen van het NFI vonden géén DNA-sporen van Kees maar wel vijf (5!) DNA-sporen van een andere man, de latere verdachte, Wick Haalmeijer (w.o. onder haar vingernagels, haar blote schouder en op haar linkerlaars) . Zij hebben dit echter niet aan de rechter gemeld terwijl daar toch langdurig overleg aan vooraf was gegaan met de OvJ, de AG en de PG.
17. Enkele weken na de bekende verklaring van schuld door Wick Haalmeijer, over de moord op Nienke Kleis werd Kees Borsboom's verzoek tot herziening zelfs nog voor de tweede keer door de Hoge Raad afgewezen. De behandelend OvJ meldde aan de advocaat van Kees Borsboom dat zij een bekende verklaring van Wik Haalmeijer had maar "*daar niets mee te willen doen*".
18. Hangende het evaluatie-onderzoek werd het aan de commissie Posthumus verboden om de rol van de rechter(commisarissen) te onderzoeken.
19. Kees Borsboom heeft al met al 3 jaar onschuldig vastgezeten op grond van een moord die hij niet gepleegd had.
20. De commissie Posthumus introduceerde voor mij voor het eerst het fenomeen 'tunnelvisie' terwijl overduidelijk was dat hier toch veel meer aan de hand was.

Tot zover de Schiedammer moordzaak. Maar die stond zeker niet op zichzelf. Wie herinnert zich niet de zgn. blunders van 'deskundigen' in de zaak van Lucia de Berk, Denise Schouten, Ina Post, de zaak Vaatstra, de Deventer moordzaak, de Enschedese vuurwerkramp en de zaken van Houssein Baybasin en Robert Hörchner? Of wat te denken van de valsheid in geschrifte van de NFI-patholoog en de ontbrekende lijkdelen in het onderzoek naar de Geleense baby moorden? Ik zal ze graag toelichten.

Resumerend, o.a. vanwege de "blunders" in de Schiedammer parkmoord is een 'pool' opgericht van dik betaalde landelijk gerechtelijk deskundigen om daarmee '*het niveau van hun getuigenis te verhogen*'. Daarbij komen de acteurs uit de voorgaande zaken echter gewoon weer voor op die lijst en, evt. wetenschappelijke criticasters die het ooit bestonden om daar enige kritiek op te hebben, worden daar vervolgens op geweerd. De zogenaamde forensische artsen maken het zelfs nog bonter. Zij staan tegenwoordig op een *anonieme* lijst van het FMG.

En, als mijn waarneming van de afgelopen week klopt, is een aantal van de 'besmette deskundigen' van het NFI(P) zelfs razendsnel van de LRDG-lijst afgevoerd, sinds mijn kritische en onbeantwoorde vragen aan het FMG.

Probeer als verdachte dan nog maar eens een (onafhankelijke) deskundige in Nederland te vinden die als deskundige à decharge voor je op wil treden, zonder in een (tuchtrecht)procedure te worden betrokken. Tot slot heb ik dan ook de volgende publicatie van prof. H. Merckelbach toegevoegd die een onthutsend inkijkje toont tussen de zgn. onafhankelijke deskundigen en justitie:
http://www.haraldmerckelbach.nl/artikelen_nederlands/2007/Psycholoog%20A%20Decharge.pdf

"In de Dungense zaak selecteerde justitie de verkeerde deskundige. De neuroloog was als gepensioneerd arts werkzaam bij een commercieel expertisebureau. Hij schreef ooit een proefschrift over neurologische oogafwijkingen. Hij had geen enkele publicatie op zijn naam staan over het geheugen en evenmin had hij verstand van neuropsychologische tests.

Als wetenschappers achtten we het onze plicht om deze door justitie omarmde quasideskundigheid te bekritisieren. De neuroloog voelde zich zodoende door ons geattaqueerd en haalde via het tuchtrecht zijn gram, daarin gesteund door justitie".

Mail mij voor eventuele vragen naar andrevergeer@ziggo.nl